

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»
РЕГІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ ЦЕНТР БНАУ

МАТЕРІАЛИ

Міжнародної науково-практичної конференції

АГРАРНА ОСВІТА ТА НАУКА: ДОСЯГНЕННЯ, РОЛЬ, ФАКТОРИ РОСТУ

**Інноваційні психолого-педагогічні,
лінгвістичні та правові засади аграрної науки
в умовах міжкультурної аграрної комунікації**

30 жовтня 2020 року

Біла Церква
2020

МЕЛЬНИК О.Г., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИРОБНИЧО-ГОСПОДАРСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ В КОНТЕКСТІ КЛАСТЕРНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ

Створення кластерних структур сприяє формуванню конкурентоспроможності виробничо-господарського потенціалу та підприємств сільських територій України, що позитивно впливає на виникнення нової форми конкуренції між його учасниками, заснованої на співробітництві та інноваційному розвитку.

Ключові слова: розвиток сільських територій, кластеризація, інноваційний розвиток, виробничо-господарський потенціал.

Стратегія формування конкурентоспроможності виробничо-господарського потенціалу та підприємств сільських територій України має ґрунтуватися на створенні кластерних структур, а це, в свою чергу, сприятиме виникненню нової форми конкуренції між його учасниками, заснованої на співробітництві та інноваційному розвитку. Ефект від діяльності цих об'єднань сприятиме розвитку досить ефективної експортної діяльності та суттєво підвищить конкурентоспроможність підприємств сільських територій і на внутрішньому і на зовнішньому ринках.

Для інноваційного розвитку національної економіки безперечно актуальними є питання вдосконалення інфраструктури та організаційних механізмів, які б сприяли реалізації потенціалу співробітництва України та Європейського Союзу в умовах дії поглибленої зони вільної торгівлі. Нажаль досі невирішеною є проблема якісного ресурсного забезпечення інноваційного розвитку в Україні, тому ми переконані, що одним з найдієвіших варіантів, що допоможуть вирішити проблеми щодо розробки діючих механізмів залучення саме європейських інвесторів до процесів кластеризації в Україні, в тому числі обмін досвідом. Тому логічно, щоб сормувати інноваційні кластери та покращити ефективність взаємодії з Європейським Союзом в цьому процесі необхідно краще зрозуміти сутність процесу кластеризації в ЄС та їх потенціалу взаємодії з Україною. Все це, в тому числі, впливає з Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі. Саме кластерний підхід зможе суттєво змінити зміст як державної промислової так і інвестиційної політики в цілому. Країни створюють привабливі умови для інвесторів створюючи більш сприятливе середовище для економічної активності, що відповідає як потребам так і вимогам інвесторів [1, С.65].

Перехід до кластерної організації розвитку агропромислового виробництва та сільських територій має знаходити своє відображення в аграрній політиці як тривале рамкове завдання. Його успішне виконання буде вимагати співпраці виробничих формувань як з органами місцевого самоврядування, так і регіональним і управлінням на державному рівні. В таких умовах організації виробництва роль обласних управлінь агропромислового розвитку зростатиме, адже більшість організаційних, координаційних і контрольних функцій передаватиметься на місця [2, С.5].

В сучасних умовах для формування структур кластерного типу є створення та вдосконалення необхідної законодавчої бази у певних європейських країнах, таких як Фінляндія, Польща, Данія, Словенія та ін. Уряд України постійно здійснює активну зовнішньоторговельну політику через участь нашої держави у ключових торговельних переговорах, а також здійснює роботу, що спрямована на реалізацію переваг членства України у Світовій організації торгівлі, однією з цілей якої є саме розширення

експортних можливостей національних товаровиробників, а також захист та поширення економічних інтересів країни на європейських ринках.

Найважливішими в кластері є тісна взаємодія між учасниками. Їх ефективність заснована на двох основних положеннях. З одного боку це потреба у співпраці з іншими учасниками для налагодження, в першу чергу, ефективного виробництва продукції яка була б конкурентною. З іншого боку це наявність конкуренції між партнерами, яка спонукала б учасників до створення інновацій у цій сфері. А для аграрного сектору економіки, де, нажаль, відчувається стримування інноваційного розвитку, це є досить актуальним.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Кудрявець С. В. Засади європейської політики створення інноваційних кластерів та поглибленої взаємодії з Україною. Інвестиції: практика та досвід, 2016. № 5. С. 64-72. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ipd_2016_5_14

2. Мельник Ю. Л. Агропромислове виробництво України: уроки 2008 року і шляхи забезпечення інноваційного розвитку. Економіка АПК, 2009. № 1. С. 3– 18.

УДК 349.42

ПАХОМОВА А.О., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В АГРАРНІЙ СФЕРІ

Як показує досвід розвинених країн, при здійсненні аграрної політики велику значимість має супутня їй інноваційна політика, важливість якої в наші дні помітно збільшилася. Але проводити її з більшою ефективністю можна лише гармонізовано.

Ключові слова: аграрна наука, аграрні дослідження, аграрна політика, інновації.

Інновації на сьогоднішній день є локомотивом світової економіки, і тому їх розвиток став одним із пріоритетів національної політики багатьох країн. Інновації дозволяють поштовхнути економічне зростання, підняти рівень життя населення, вирішити проблеми екології та нестачі ресурсів і продовольства, а в перспективі - освоєння космічних просторів. Плюс до всього цього розвинені інновації дозволяють вирішувати також і політичні питання, що для багатьох держав часто важливіше, ніж вищезгадані проблеми [1, с.317].

При цьому найчастіше при розробці планів по зростанню інноваційної активності держава забуває ряд особливостей інноваційних систем, їх структур і зв'язків між ними, що часто веде до зриву національних програм розвитку, причому досить дорогих. Все це вимагає уважного підходу до всіх ланок різного роду інноваційних систем [2, с. 247].

Однією з ключових особливостей сільськогосподарського сектора з позицій інноваційного підходу є низька технологічність цієї галузі. Це означає, що для створення, впровадження та виробництва потрібна менша участь науково-дослідних розробок. Найчастіше здійснювані в цій сфері дослідження - це не абсолютно нові підходи і знання, а розробки, спрямовані на деяке поліпшення наявних прикладних технологій і процесів.

Багато в чому через це отримання великих і швидких прибутків ускладнено в аграрному секторі, що робить його не дуже привабливим для підприємців та інвесторів. Витрати на НДДКР в аграрному секторі не осилити селянським і фермерським господарствам та господарствам населення, що, в свою чергу, викликає необхідність у створенні умов для виявлення і задоволення попиту на інновації. Також можна відзначити, що через низьку технологічності сектора і невисоку прибутковість виникає високий ризик збитків для створення і впровадження інновацій, що аж ніяк не сприяє становленню інноваційних зв'язків та, як наслідок, не дає можливості підвищитися якості продукції і проводити інновації в подальшому [3, с.78].

**Секція: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ АГРАРНОГО,
ЗЕМЕЛЬНОГО ТА ЕКОЛОГІЧНОГО ПРАВА**

Обіюх Н.М. Забезпечення енергетичної безпеки в країнах ЄС: шляхи імплементації загальноєвропейської енергетичної стратегії у національне законодавство.....	38
Настіна О.І., Цєпа Д.О. Проблемні питання державної підтримки фермерського господарства в Україні у 2020 році.....	40
Настіна О.І. Мораторій на відчуження земель сільськогосподарського призначення в Україні: проблемні питання використання земель.....	41
Мельник О.Г. Формування конкурентоспроможності виробничо-господарського потенціалу в контексті кластерної організації розвитку агропромислового виробництва в Україні.....	43
Пахомова А.О. Особливості інноваційних перетворень в аграрній сфері.....	44
Ярмоленко Ю.В. Договірна діяльність в АПК.....	46
Мельник В.О. Деякі аспекти основних принципів органічного сільського господарства за ІФОАМ (Міжнародна федерація органічних сільськогосподарських рухів).....	47
Ломакіна І. Ю. Роль соціальної відповідальності агробізнесу у забезпеченні сталого розвитку сільських територій.....	49
Ковальчук І.В. Проблеми правового регулювання дорадництва в аграрному бізнесі України.....	50

**Секція: ІСТОРИЧНІ, ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІОКУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА**

Росавіцький О.О. Місцеві вибори та адміністративно-територіальна реформа в Україні.....	52
Сімакова С.І. Окремі аспекти характеристики корупційних кримінальних правопорушень в Україні.....	53
Мельник Л.М., Грек І.М. Феномен церковного розколу в історіографії другої половини ХІХ ст.	54
Єфремова І.І. Адвокат-медіатор: особливості надання послуг.....	55
Малишко І.В. Медіація, як один із способів вирішення конфліктів.....	57
Курчин О.Г. Єдиний європейський патент: правові гарантії.....	59
Макарчук В.В. Правовий режим землекористування колоністів та іноземних поселенців в Російській імперії.....	60
Черненко В.Л. Роль молодіжної організації «Пласт» у національно-патріотичному вихованні учнівської та студентської молоді.....	62